Giriş - Ada'nın Uyanışı

Burgazada uykusundan yeni uyanıyordu. Gökyüzü o kadar durgundu ki, denizle nerede birleştiğini anlamak imkansızdı.

İskeledeki tahtaların arasından bakan bir çift çocuk gözü, sabahın sessizliğini izliyordu.

"Günaydın koca deniz..."

(Bugün deniz her zamankinden daha mavi görünüyor, sanki bir sır saklıyor.)

NotebookLM

Huzur - Suyla Oyun
Ali'nin ayakları serin suya değiyordu. Deniz, yeşilimtırak bir cam gibiydi; dibindeki her taş, her yosun Ali'nin eski dostuydu. Yosunlar suyun akışıyla nazlı nazlı sallanıyordu.
"Hadi bakalım, bugün ne oyunlar oynayacağız?"
(Şu yeşil yosun aynı bakkal amcanın bıyıklarına benziyor.)
NotebookLM

Sorun Başlıyor - Vapurun Gelişi

Derken uzaktan o tanıdık düdük sesi duyuldu. Beyaz köpükler saçarak gelen vapur, sessizliği bir bıçak gibi kesti. Gökyüzü bir anda beyaz kanatların çığlıklarıyla doldu. Sanki gökte bayram ilan edilmişti.

"İşte geliyor curcuna!"

(Yine başladılar bağırmaya. Ne çok gürültü yapıyorlar sadece bir simit için.)

NotebookLM

Kaos - Kapışma

Martılar vapura hücum etti. Kanat kanada, gagası gagasına bir itiş kakış... Havaya atılan her simit parçası için gökyüzünde küçük savaşlar yaşanıyordu. Herkes "hazır lokma"nın peşindeydi.

"Hey! O parça küçüğün hakkıydı!"

(Herkes birbirini eziyor. Sırf karınlarını doyurmak için bu kadar kavgaya değer mi?)

NotebookLM

Ayrışma - Asi Martı

Tam o sırada Ali’nin gözü bir noktaya takıldı. Kalabalıktan ayrılan, kavgaya karışmayan bir martı vardı. Diğerlerinin aksine sessizce, tek başına süzülüyordu.

“Sen neden gitmiyorsun şölene?”

(Bu kuşta bir tuhaflık var. Sanki küsmüş gibi.)

NotebookLM

Yöneliş - Issız Kayalıklar
Martı, vapurun sıcak dumanından ve simit bolluğundan uzaklaştı. Adanın en tenha köşesine, o kimsesiz, sivri kara kayalıklara doğru kanat çırptı.
“Oraya gitme, orada kimse sana simit atmaz ki!”
(Belki de yolunu kaybetti. Ya da diğerlerinden korktu.)
NotebookLM

Merak - Ali’nin Şaşkınlığı
Ali şaşırmıştı. Kaşlarını çattı. Elindeki simit parçası havada asılı kaldı. Herkes kolay yemeğin peşindeyken bu kuş neden zor olanı seçmişti?
“Bu kuş deli mi ne?”
(Aç kalacak haberi yok. Zavallı kuş.)
NotebookLM

Empati - Hayali Yolculuk
Ali'nin bedeni iskeledeydi ama aklı martının peşine takılmıştı. Sanki martı ona 'Gel' demişti. Ali oturduğu yerden kalkmadan, hayalen o beyaz kanatların yanına yükseldi.
"Bekle beni, nereye gittiğini görmek istiyorum."
(Rüzgar kanatlarında nasıl hissettiriyor acaba? Özgür ama yalnız...)
NotebookLM

Gelişme - Bekleyiş
Martı, kayalıkların önünde, suyun hemen üzerinde havada asılı kaldı. Ne daldı ne de uçup gitti. Sadece bekledi. Sabırla, inatla bekledi.
“Hadi ama, bir şey yap artık.”
(Neye bakıyor öyle dikkatle? Suda hiçbir şey yok ki.)
NotebookLM

İpucu - Sudaki Pırıltı
Ali gözlerini kısıp daha dikkatli baktı. Denizin yüzeyinde garip bir pırıltı belirdi. Güneş yansıması değildi bu. Suyun derininden gelen, canlı bir ışıltıydı.
“O da ne? Gümüş gibi parlıyor.”
(Yoksa... Yoksa düşündüğüm şey mi?)
NotebookLM

Keşif - Gümüş Sürüsü

Suyun altı bir hazine sandığı gibi açılmıştı! Koca bir balık sürüsü, gümüş paralar gibi parlayarak, helezonlar çizerek dönüyordu. Martı, kuru simit kırıntılarını değil, bu canlı şöleni beklemişti. “Vay canına! Şunlara bak!”

(Meğer deli değilmiş... O en akıllımızmış.)

NotebookLM

Aksiyon - Büyük Dalış
Ve martı suya daldı! Şimşek gibi. Vapurun peşindekiler birbirini gagalayıp kırıntı toplarken, o sabrının ödülünü, gerçek hazineyi yakaladı.
"Yakaladı! Gördün mü Ali, yakaladı!"
(Tam on ikiden vurdu. Helal olsun sana bilge kuş.)
NotebookLM

Aydınlanma - Sırrı Çözmek

Ali’nin yüzüne kocaman, sıcak bir gülümseme yayıldı. Gözleri parlıyordu. Sırrı çözmüştü. Kalabalığın peşinden gitmeyenler, bazen en büyük ödülü bulanlardı.

“Demek numaran buydu...”

(Herkes gürültü yaparken, o sessizce fırsatını bekledi.)

NotebookLM

Sonuç - Keyif

Ali elindeki simit parçasını denize atmadı. Kendi ağzına attı. Çıtır çıtır yedi. Artık denize de, martılara da başka türlü bakıyordu. Acele etmeye gerek yoktu.

"Bu simit de pek tazeşmiş."

(Kendi kısmetini kendin bulacaksın, değil mi Ali?)

NotebookLM

Kapanış - İki Kaşif
Güneş yükselirken, Ali ve o bilge martı uzaktan birbirlerine selam verdiler sanki. Biri iskelede, biri gökyüzünde; Burgazada'nın iki sessiz kaşifiydiler artık.
Güle güle Bilge Martı.
(Yarın yine gel. Yine bekleyelim.)
NotebookLM